

Zato je konzorcij odstopil od sporazuma o nepovratnih sredstvih in izdal obvestilo o dolgovanem znesku za predhodno financiranje v višini 359 913,75 EUR, ki jih je koordinator že izplačal toženi stranki v skladu z določbami sporazuma o nepovratnih sredstvih. Predhodno financiranje ostaja v lasti tožeče stranke do končnega plačila.

Dejstva, na katerih temeljijo obveznosti družbe Revoind Industriale S.r.l. kot prejemnice iz sporazuma o nepovratnih sredstvih v obravnavanem primeru večinoma niso sporna in ugovori tožene stranke so generični, nepopolni in brez osnov, tako da se zdijo popolnoma neutemeljeni.

Zato lahko tožeča stranka zahteva zagotovitev vračila in vrnitev zneska, ki je bil toženi stranki izplačan kot predhodno financiranje, povečanega za zamudne obresti.

Tožba, vložena 16. maja 2017 – Ceobus in drugi/Komisija

(Zadeva T-330/17)

(2017/C 231/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Ceobus (Génicourt, Francija), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Francija), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Francija), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Francija), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (zastopnik: D. de Combles de Nayves, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- primarno, sklep Komisije z dne 2. februarja 2017 SA.26763 v zvezi z domnevno pomočjo, ki jo je regija Ile-de-France dodelila podjetjem za javni prevoz razglasi za ničen v delu, v katerem se šteje, da je sistem pomoči regije Ile-de-France, ki je veljal od 1984 do 2008, nov sistem pomoči, ki se je „nezakonito izvrševal“;
- podredno, sklep Komisije z dne 2. februarja 2017 SA.26763 v zvezi z domnevno pomočjo, ki jo je regija Ile-de-France dodelila podjetjem za javni prevoz razglasi za ničen v delu, v katerem se šteje, da so posamezne pomoči, dodeljene iz sistema pomoči regije Ile-de-France med majem 1994 in 25. novembrom 2008, nove pomoči, ki so bile „nezakonito izvršene“.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog v zvezi s prvim tožbenim predlogom temelji na kršitvi člena 108 PDEU, kršitvi člena 1(b) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9) (v nadaljevanju: Uredba št. 2015/1589), in kršitvi pravnomočnosti sodb Sodišča Evropske unije, izdanih v postopku predhodnega odločanja.
 2. Drugi tožbeni razlog v zvezi z drugim tožbenim predlogom temelji na kršitvi člena 17 Uredbe št. 2015/1589, ker naj bi Komisija štela, da je ukrep, ki ni izpolnjeval meril za opredelitev kot ukrep, ki prekine zastaralni rok, iz tega člena, tak ukrep.
 3. Tretji tožbeni razlog v zvezi z drugim tožbenim predlogom temelji na kršitvi procesnih pravic zainteresiranih tretjih oseb, ker naj bi Komisija v sklepu o začetku postopka menila, da je bilo zastaranje prekinjeno ne z vložitvijo tožbe pred upravnimi sodišči, ampak z zahtevo Komisije po informacijah z dne 25. novembra 2008.
-